

Čís. 9899.

I ve sporech o námitkách proti výpovědi z nájmu platí předpisy o řízení ve věcech nepatrných.

(Rozh. ze dne 9. května 1930, R I 304/30.)

Výpověď z nájmu ponechal procesní soud první stolice v platnosti. Odvolací soud odmítl odvolání žalovaného jako nepřipustné. Důvody: Ve výpovědním návrhu ocenila navrhuující strana předmět sporu na 150 Kč. Proti tomuto ocenění nečinila vypovězená strana za řízení námitek. I kolkování protokolů a rozsudečné dokazují, že strany uznaly žalobcem podle § 56 druhý odstavec, j. n. udanou cenu předmětu rozepře 150 Kč. Odvolacímu soudu bylo se podle §§ 471, 473 c. ř. s. předem zabývatí v neveřejném sezení otázkou, zda odvolání jako takové jest přípustné, poněvadž byla udána hodnota předmětu rozepře 150 Kč, tedy je tu věc nepatrná (§ 448 a násl. c. ř. s.), ve které může rozsudek prvního soudce býti napaden odvoláním jen pro zmatečnosti v § 477 čís. 1—7 vypočtené, jež však nebyly uplatňovány. Nemá vlivu na věc, že spor jest sporem nájemním o námitkách proti výpovědi. Poněvadž pro spory o námitkách platí též ustanovení jako v řádném řízení — ustanovení § 548 a násl. c. ř. s. o zvláštních způsobech řízení nezrušují všeobecná ustanovení c. ř. s. — nemůže býti pochybnosti o tom, že i v nich předmět sporu může býti oceněn; poněvadž dále, byl-li předmět sporu oceněn na 300 Kč nebo na méně, jde o případ § 448 c. ř. s. a pro věci nepatrné platí předpisy §§ 449 až 453 c. ř. s., nutno míti za to, že i ve sporech o námitkách proti výpovědi kromě zvláštních ustanovení o výpovědním řízení platí ustanovení o řízení v nepatrných věcech, zvláště když jedna ustanovení nevyklučují použití ostatních a mohou obstáti vedle sebe. V odvolání žalované strany nebyla, jak již řečeno, zmatečnost podle § 477 čís. 1—7 c. ř. s. uplatňována, takže se jeví býti nepřipustným podle § 501 c. ř. s. a bylo je odmítnouti podle §§ 471 čís. 2, 473 c. ř. s. v neveřejném sezení, i když žalující strana v odvolacím sdělení to neuplatňovala (viz rozh. ze dne 9. ledna 1906, čís. 113, úřední sbírka čís. 961, ze dne 30. ledna 1919, Rv II 12 sb. n. s. čís. 34, ze dne 29. dubna 1919, Rv II 141 sb. n. s. čís. 161).

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu, poukázav k důvodům napadeného usnesení.

Čís. 9900.

Byla-li pohledávka povinného za dvěma solidárními poddlužníky zabavena a přikázána k vybrání jen potud, pokud příslušela povinnému proti jednomu z poddlužníků, zůstal povinný oprávněn, by pokračoval v exekuci proti druhému poddlužníku.

(Rozh. ze dne 9. května 1930, Rv I 1274/29.)

Žalovaný vedl na žalobkyni exekuci vnučenou dražbou nemovitostí k vydobytí pohledávky, jež mu příslušela za žalobkyní a za Ottou N-em jako solidárními dlužníky. Robert S. vymohl si zabavení a přikázání této pohledávky žalovaného, pokud příslušela žalovanému za Ottou N-em a byla zajištěna nadzástavním právem na pohledávce Otty N-a, zajištěné zástavním právem na nemovitostech žalobkyně, na něž nyní žalovaný vedl exekuci vnučenou dražbou. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně, by byla exekuce prohlášena nepřípustnou vzhledem k tomu, že na pohledávku žalovaného vedl exekuci Robert S. v rozsahu shora uvedeném. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud posoudil věc po právní stránce správně. Pohledávka vymáhaná žalovaným exekucí na žalobkyni přísluší mu proti žalobkyni a proti Ottu N-ovi jako solidárním dlužníkům, Robert S. vymohl si zabavení a přikázání této pohledávky žalovaného jen potud, pokud žalovanému přísluší proti Ottu N-ovi a je právem nadzástavním zajištěna na pohledávce Otty N-a 70.000 Kč, zajištěné právem zástavním na nemovitostech žalobkyně, na něž žalovaný vede nyní proti žalobkyni exekuci vnučenou dražbou, již žalobkyně odporuje. Pohledávka, která jest Robertem S-ěm zabavena a přikázána mu k vybrání, není tudíž co do osoby dlužníka totožná s pohledávkou, kterou žalovaný vymáhá na žalobkyni touto exekucí a zůstává žalovaný oprávněn, by v této exekuci proti žalobkyni pokračoval. Tomuto právnímu názoru nevádí, že usnesením okresního soudu ze dne 7. února 1928, jímž bylo Robertu S-ovi povoleno zabavení a přikázání pohledávky, bylo podle § 294 ex. ř. zakázáno žalobkyni jako poddlužnici, by neplatila na zapravení zabavené pohledávky nebo na její srážku povinnému, neboť zákazu tomu může býti vyhověno i tím, že žalobkyně může částku žalovaným vymáhanou v dražebním řízení, kdyby ji chtěla zaplatiti, složit na soudě.

Čís. 9901.

Přípustná (§ 228 c. ř. s.) a oprávněná jest žaloba o určení, že žalobce (vlastník věci) má nárok na výtěžek z dražby za věc, jež byla již vydražena a výtěžek za ni složen k soudu.

(Rozh. ze dne 9. května 1930, Rv I 1635/29.)

Žalovaný zabavil a vydražil v exekuci proti Karlu K-ovi auto. Žalující firma, tvrdící vlastnické právo k vydraženému autu, domáhala se na žalovaném, by bylo zjištěno, že žalobkyni přísluší k autu vlastnické